

noget som 1 Linie, og jeg synes, at man har overmaade let ved at se til Bunds i den Sag. Det ærede Medlem anførte som Støtte for at henvise Sagen til Udvalg, at der i Folketinget ikke havde været nogen Udvalgsbehandling, og at det ikke havde været Genstand for Omtale hverken ved anden eller ved tredje Behandling. Det sete afhænger jo af de Øjne, hvormed der ses. Jeg synes nu, at den paagældende Behandling i Folketinget lige saa godt kunde tages som Udtryk for, at Forslaget er saa let overskueligt, at der ikke kan rejses nogen egentlig Betænkelighed overfor det, og jeg vilde derfor for mit Vedkommende med Tilfredshed have hilst, om Sagen kunde være tilendebragt uden nogen Udvalgsbehandling her i Tinget. Naar man imidlertid fra anden Side ønsker, at der skal nedsættes et Udvalg angaaende dette Forslag, skal jeg for mit Vedkommende naturligvis heller ikke have noget at erindre derimod.

Jeg gentager, at jeg i denne Sag desværre ikke har kunnet tale paa mit Partis Vegne, men at jeg kun taler paa egne Vegne. Jeg ønsker altsaa at anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Fremme.

Ministeren for offentlige Arbejder (Thomas Larsen): Jeg takker for den velvillige Modtagelse, Forslaget har faaet i dette høje Ting; den giver mig Haab om, at det skal lykkes endnu i denne Samling at faa Lovforslaget ophøjet til Lov. Selv om det skulde blive Tilfældet, hvad det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) antydede, at Sagen kommer i Udvalg, vil der dog ikke være det mindste i Vejen for at tilendebringe disse Udvalgsarbejder saa hurtigt, at Sagen kan blive behandlet færdig allerede i denne Rigsdagssamling.

Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds antydede, at man maaske kunde gennemføre Lovforslaget med et noget mindre Statstilskud, et Tilskud af 50 pCt. i Stedet for de 60 pCt., som Jernbaneloven af 1908 giver. Jeg vil gerne dertil sige, at den Egn, der her er Tale om, er jo en afvort Lands fattigste Egne, ganske vist er der en enkelt Kommune blandt dem, der kunne betegnes som interesserede i Banen, som ikke kan betegnes som fattig, men de øvrige Kommuner, der ere interesserede i denne Bane, maa man betegne som smaa stillede Kommuner, og de Ofre, som de bringe for at faa Banen, ere efter det Tilbud, som foreligger, og som der ikke er nogen Tvivl om, at de ville holde fast ved, i Virkeligheden meget store, ikke blot

naar man regner efter det Hartkorn, der findes i Kommunerne, men ogsaa, hvis man regner efter disses Folketal. Dette vil jeg dog gerne bede ærede Medlemmer lægge Mærke til, naar Talen er om at formindske Statens Tilskud.

Jeg underkender aldeles ikke de Motiver, som vare de raadende for dette høje Ting i 1908, da man ændrede Lovforslaget om en Varde-Grindsted-Bane til et Forslag om en Tistrup-Varde-Bane, og jeg erindrer ogsaa godt det Andragende, som det ærede Medlem for 2den Kreds omtalte, og finder det Spørgsmaal ret naturligt, som det ærede Medlem i den Anledning stillede angaaende, hvor megen Vægt man undertiden kan tillægge et Andragende. Ja, jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at man ikke kan tillægge alle Andragender lige megen Vægt. Naar det drejer sig om nye Jernbaneanlæg, saa tillægger jeg imidlertid de Andragender nogen Vægt, som ere bilagte med de fornødne Penge, og deri tænker jeg, at jeg er ganske enig med det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds.

Det ærede Medlem udtalte endvidere, at denne Bane var betegnet ved en kedelig Linie, idet den gik i store Slyngninger, og at den muligvis maatte kunne forkortes noget, saa at dens Gennemførelse ikke blev saa dyr. Det vil dog vistnok vanskeligt blive muligt, idet Terrainforholdene netop gøre, at Linien bliver, som den er antydet paa Kortet. Varde Aa gaar jo nemlig op gennem denne Egn, og hvis Banen skulde føres i en mere lige Linie, vilde det — i alt Fald som det staar for min Erindring i Øjeblikket — medføre, at man kom til at bygge to Broer over Varde Aa, hvilket vilde fordyre Anlægget meget betydeligt og meget mere, end hvis man anlægger den uden om Aaen og altsaa foretager den Forlængelse af Banen, som derved vil blive nødvendig. Jeg tror, at det vil vise sig under den senere Behandling af denne Sag, at jeg har Ret i denne Opfattelse.

Det ærede Medlem antydede ogsaa, at denne Bane staar langt nede paa Jernbanelovens Liste, saa at den vilde jo ikke kunne faa Koncession lige straks. Jeg vil gerne give det ærede Medlem Ret i denne Opfattelse. Selv om dette Lovforslag bliver ophøjet til Lov i Aar, vil der jo hengaa et Stykke Tid, inden Koncessionsbegæring vil indgaa, og denne skal da gennemgaa de formelle Behandlinger i Ministeriet; der skal afgives Erklæring fra Statens tekniske Tilsyn o. s. v., inden Sagen gaar i Orden, og der ligger i Forvejen adskillige Andragender om Koncession, som ikke kunne